

Súd: Krajský súd Trnava
Spisová značka: 15CoP/64/2023
Identifikačné číslo súdneho spisu: 1222200933
Dátum vydania rozhodnutia: 29. 11. 2023
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: Mgr. Alena Čakváriová
ECLI: ECLI:SK:KSTT:2023:1222200933.3

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Trnave, v senáte zloženom z predsedníčky senátu Mgr. Aleny Čakváriovej a členiek senátu JUDr. Blanky Podmajerskej a Mgr. Patrície Železníkovej, vo veci starostlivosti súdu o maloleté deti: A. B. C. A., nar. XX.XX.XXXX a D. E. C. A., nar. XX.XX.XXXX, obaja štátni občania Argentínskej republiky, zastúpené kolíznym opatrovníkom Úradom práce, sociálnych vecí a rodiny Bratislava, Vazovova 7/A, Bratislava, deti rodičov - matka: F. A., nar. XX.XX.XXXX, štátna občianka Argentínskej republiky, trvale bytom G. - H., t.č. H. XXX, G., právne zastúpená SHM PARTNERS s.r.o., so sídlom Svätoplukova 28, Bratislava, IČO: 47 235 616 a otec: E. I. C., nar. XX.XX.XXXX, štátny občan Argentínskej republiky, trvale bytom J. XXXXX/X, G., právne zastúpený Advokátskou kanceláriou SEMANČÍN & PARTNERS, s.r.o., so sídlom Bottova 2A, Bratislava, IČO: 50 567 942, o návrhu na zníženie výživného na maloleté deti, na odvolanie otca proti rozsudku Okresného súdu Bratislava II zo dňa 21.11.2022, č.k. 59P/22/2022-377, takto

rozhodol:

- I. Rozsudok súdu prvej inštancie sa potvrdzuje.
- II. Žiaden z účastníkov nemá nárok na náhradu trov odvolacieho konania.

odôvodnenie:

1. Okresný súd Bratislava II rozsudkom zo dňa 21.11.2022, č.k. 59P/22/2022-377, vo výroku I. zamietol návrh otca, ktorým žiadal o zníženie výživného na maloletú A. B. C. A. zo sumy 1.325 eur na sumu 725 eur mesačne a na maloletého D. E. C. zo sumy 1.325 eur na sumu 725 eur mesačne, úpravu výživného určeného na tvorbu úspor na sumu 275 eur mesačne na maloletého D. E. a na sumu 375 eur na maloletú A. B., uloženie povinnosti otcovi okrem bežného výživného a výživného určeného na tvorbu úspor uhrádzať náklady na predškolské, resp. školské zariadenie oboch maloletých detí v sume 2.530 eur, náklady na krúžky, školské a mimoškolské aktivity v sume 400 eur pre obe maloleté deti, všetky náklady na zdravotnú starostlivosť maloletých detí, a to všeobecnú aj súkromnú, pravidelné náklady (ProCare a.s.), všetky ďalšie mimoriadne náklady na zdravotnú starostlivosť maloletých detí, všetky náklady súvisiace so zabezpečovaním platnosti dokumentácie ohľadom pobytu maloletých detí ako cudzincov na území Slovenskej republiky (poplatky na obnovu pobytu cudzincov, náklady na úradne preklady príslušných listín), náklady súvisiace so zahraničnými cestami maloletých detí na účely rekreácie v sprievode matky v sume 2.000 eur ročne pre obidve maloleté deti, náklady súvisiace so zahraničnými cestami maloletých detí do domovskej krajiny Argentínskej republiky v sprievode matky v sume 2.500 eur ročne výhradne pre obe maloleté deti a uloženie povinnosti matke všetky uvedené náklady otcovi riadne zdokladovať a preukázať a v prípade, že náklady nebudú zo strany matky riadne preukázané, otcovi povinnosť preplatiť vyššie uvedené náklady nevznikne. Vo výroku II. rozhodol, že žiaden z účastníkov nemá nárok na náhradu trov konania.

2. Rozhodnutie právne odôvodnil § 62 ods. 1, 2, 4, § 75 ods. 1, § 78 ods. 1, 3 zákona č. 36/2005 Z.z. o rodine a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení neskorších predpisov (ďalej "Zákon o rodine") a § 121 CMP. Uviedol, že podľa čl. 3 písm. a) Nariadenia Rady (ES) č. 4/2009 o právomoci, rozhodnom práve, uznávaní a výkone rozhodnutia o spolupráci vo veciach vyživovacej povinnosti, je v členských štátoch právomoc vo veciach vyživovacej povinnosti daná súdu podľa miesta obvyklého pobytu povinného a § 121 CMP. Poukázal na podmienky, za ktorých možno zmeniť výšku výživného na maloleté dieťa s tým, že dokazovanie sa musí zamerať na skúmanie zmeny pomerov, t.j. musia byť spoľahlivo zistené okolnosti rozhodujúce pre pôvodne stanovené výživné a okolnosti rozhodujúce pre stanovenie výživného v čase, keď sa rozhoduje o novej úprave (R 72/65). Zdôraznil, že zmena pomerov, ktorá odôvodňuje zmenu výživného, musí byť takej povahy, aby bol reálny dôvod meniť už vydané súdne rozhodnutie. Takouto zmenou pomerov nie je akákoľvek zmena v hľadiskách, ktoré sú rozhodujúce pre určenie výživného, ale musí ísť o zmenu pomerov závažnejšieho (podstatného) charakteru v tých okolnostiach, ktoré tvorili podklad pre vydanie pôvodného rozhodnutia o výživnom, teda musí ísť o zmenu, ktorá sa výraznejším spôsobom prejaví v pomeroch účastníkov (R 3/67). Poukázal na inštitút výživného, ktoré má slúžiť na zabezpečovanie a úhradu osobných potrieb dieťaťa, pričom vyživovacia povinnosť rodičov k deťom predstavuje jeden z najzákladnejších pilierov systému zákonnej povinnosti poskytovať výživu. Vysvetlil, že výživou dieťaťa, na ktorú prispievajú obidvaja rodičia, sa rozumie zaobstarávanie, resp. uspokojovanie všetkých životných potrieb pre všestranný telesný a duševný vývoj dieťaťa. Zahŕňa teda aj uspokojovanie iných potrieb než je strava, napr. zdravotnú starostlivosť, lieky, ošatenie, hygienické potreby, cestovné, školské potreby, aktivity voľného času, bývanie. Súd pri rozhodovaní o výživnom prihliada nielen na schopnosti, možnosti a majetkové pomery rodičov, ich životnú úroveň, ale aj na odôvodnené potreby maloletých detí a výkon osobnej starostlivosti o ne. Konštatoval, že miera životnej úrovne je objektívne zistiteľná rôznymi faktormi a to výškou mesačného príjmu, výškou mesačných nákladov a položiek, ktoré nie sú pre život nevyhnutné a ktoré signalizujú prebytok finančných prostriedkov. Pre posúdenie možností a schopností povinného rodiča nie sú rozhodujúce len jeho skutočné zárobkové pomery, ale jeho reálne zárobkové, prípadne aj majetkové možnosti dané okrem iného fyzickým stavom, nadaním, či pracovnými skúsenosťami.

3. Pri rozhodovaní o návrhu na zníženie výživného vychádzal z potrieb maloletých detí, z možností, schopností a majetkových pomerov oboch rodičov, prihliadal na zmenu pomerov od poslednej úpravy výživného. Vzal do úvahy všeobecné kritériá, ktoré sa uplatňujú pri všetkých druhoch vyživovacích povinností (§ 75 Zákona o rodine), t.j. odôvodnené potreby oprávneného, schopnosti, možnosti a majetkové pomery povinného. Poukázal na právo dieťaťa podieľať sa na životnej úrovni oboch svojich rodičov so zohľadnením schopnosti každého rodiča, teda jeho reálneho zárobku, ktorý dosahuje v čase vyhlásenia rozhodnutia. Na základe vykonaného dokazovania dospel k záveru o nedôvodnosti návrhu otca. Porovnaním pomerov rodičov a maloletých detí v čase posledného rozhodovania o výživnom uzavrel, že od poslednej úpravy výživného nedošlo k podstatnej zmene pomerov, ktorá by odôvodňovala zníženie výživného. Mal preukázané, že vyživovacia povinnosť otca k maloletým deťom bola naposledy upravená rozsudkom tamojšieho súdu sp. zn. 49P/202/2017 zo dňa 14.09.2018, právoplatným a vykonateľným dňa 19.09.2018, ktorým sa otec zaviazal prispievať na výživu maloletej A. B. sumou 1.325 eur mesačne a výživným na tvorbu úspor 225 eur mesačne a na maloletého D. E. sumou 1.325 eur mesačne a výživným na tvorbu úspor 225 eur mesačne. Otec sa tiež zaviazal okrem bežného výživného a výživného určeného na tvorbu úspor uhrádzať všetky náklady na predškolské, resp. školské zariadenie oboch maloletých detí, všetky náklady na krúžky, školské a mimoškolské aktivity oboch maloletých detí do sumy 400 eur mesačne pre obidve maloleté deti, všetky náklady na zdravotnú starostlivosť maloletých detí všeobecnú aj súkromnú, a to pravidelné náklady (v súčasnosti ProCare, a.s.), ako aj všetky ďalšie mimoriadne náklady na zdravotnú starostlivosť maloletých detí, všetky náklady súvisiace so zabezpečením platnosti dokumentácie ohľadom ich pobytu ako cudzincov v Slovenskej republike (poplatky na obnovu pobytu cudzincov - maloletých detí v SR, náklady na úradné preklady príslušných listín, iné príslušné náklady), všetky náklady súvisiace so zahraničnými cestami maloletých detí do domovskej krajiny - Argentínskej republiky v sprievode matky do sumy 3.500 eur ročne pre obidve deti. Za absolútne nedôvodné vyhodnotil zníženie výživného v zmysle návrhu otca na sumu 725 eur (príp. 600 eur ako uviedol na informatívnom výsluchu) na A. B. a na sumu 725 (600) eur na D. E., rovnako aj úpravu výživného určeného na tvorbu úspor. Pri rozhodovaní prihliadol najmä na skutočnosť, že na strane účastníkov nedošlo k takej zásadnej zmene pomerov, ktorá by odôvodňovala zmenu výšky výživného na maloleté deti (na ktorú sa otec dobrovoľne zaviazal) a ktorá by sa výraznejšie prejavila v pomeroch účastníkov. Prihliadol na preukázané zvýšenie príjmu otca, ktorého priemerný čistý mesačný príjem za obdobie od júla 2017 do júna 2018 predstavoval sumu 19.266,79 eur a za

obdobie od decembra 2020 do novembra 2021 sumu 40.219,55 eur (takmer dvojnásobné zvýšenie). Ako účelové a nepreukázané vyhodnotil argumenty otca, že z výživného určeného na výživu maloletých detí si matka uhrádza svoje osobné potreby. Uzavrel, že samotná údajná neznalosť otca o reálnych výdavkoch na maloleté deti v čase predchádzajúceho rozhodnutia o výživnom nezakladá odôvodnenosť zmeny rozhodnutia o výživnom. Konštatoval, že otec v čase schvaľovania rodičovskej dohody mal možnosť sa oboznámiť s reálnymi výdavkami maloletých a mal možnosť ich v konaní spochybníť a namietať. Taktiež zo vzájomného spolužitia s deťmi (t.j z vlastných skúseností), ako i vzhľadom na vedomosť o cenách tovarov a služieb v Slovenskej republike, pred podpisom rodičovskej dohody mal možnosť si reálne výdavky vyčíslené matkou preveriť. Prístup otca vyhodnotil ako laxný, ktorý nemožno ospravedlňovať ani jeho vyjadrením, že sa chcel rýchlo rozviesť a nezaoberať sa platbami za výdavky. Otcom uvádzaný ďalší dôvod pre zníženie výživného, ktorým je tehotenstvo jeho novej partnerky, neakceptoval z dôvodu, že vznik ďalšej vyživovacej povinnosti automaticky bez ďalšieho neznamená zmenu pomerov odôvodňujúcu zníženie výživného (bežného aj určeného na tvorbu úspor). Konštatoval, že príjmy, výdavky a majetkové pomery otca sú vysoko nadštandardné a deti majú právo podieľať sa na životnej úrovni svojho otca aj v prípade narodenia ďalšieho dieťaťa. Skutočnosť, že si otec založil novú rodinu a narodí sa mu ďalšie dieťa, nemôže byť v neprospech jeho detí z prvého manželstva. Otec splodením ďalšieho dieťaťa musel uvažovať nad tým, že už má dve vyživovacie povinnosti a teda, či je schopný sa riadne postarať aj o ďalšie dieťa. Otec je aj naďalej povinný zabezpečovať vyživovaciu povinnosť v maximálnom možnom rozsahu a narodenie ďalšieho dieťaťa nie je automaticky dôvodom pre zníženie výživného k maloletým. Návrhu otca na úpravu tvorby úspor nevyhovelo berúc do úvahy väzbu na zníženie výživného, ktorý návrh vyhodnotil ako nedôvodný. Dospel k záveru, že je možnosťach a schopnostiach otca prispievať na výživu maloletých detí v sume určenej predchádzajúcim súdnym rozhodnutím. O trovách konania rozhodol v zmysle § 52 CMP.

4. Proti rozhodnutiu súdu prvej inštancie podal v zákonnej lehote odvolanie otec prostredníctvom zvoleného právneho zástupcu. Navrhol napadnutý rozsudok zrušiť a vec vrátiť súdu prvej inštancie na nové konanie a rozhodnutie. Odvolanie odôvodnil ustanovením § 365 ods. 1 písm. e/, f/ a h/ zák. č. 160/2015 Z.Z. Civilný sporový poriadok (ďalej len „CSP“). Napadnuté rozhodnutie považoval za nesprávne a nezákonné a jeho odôvodnenie za zmätočné, nedostatočné, nezrozumiteľné, nepresvedčivé, nepreskúmateľné a arbitrárne. Zdôraznil, že maloleté deti sú v striedavej starostlivosti rodičov a svojím návrhom sa domáhal zníženia výživného a presunutia jeho časti na tvorbu úspor. Namietať, že z rozhodnutia nie je zrejme ako sa súd vysporiadal s priloženými dôkazmi k návrhu, z ktorých vyplýva využívanie výživného pre maloletých na pokrytie osobných nákladov matky, ktoré dôkazy nevykonal a neposúdil. Mal za to, že súd prvej inštancie sa obmedzil len na strohé konštatovanie a jeho tvrdenia o vyživovaní sa matky z výživného vyhodnotil ako účelové a nepreukázané. Uviedol, že súdu predložil emailovú komunikáciu rodičov a screenshoty z internet bankingu matky, ktoré mu sama predložila, a z ktorých vyplýva, že z výživného pre maloletých hradí celú výšku jej mesačného nájomného aj v čase, kedy starostlivosť o maloletých zabezpečuje on. Dal do pozornosti email zo dňa 04.03.2021, z ktorého je zrejme, že matka uhradila z výživného svoje výdavky, a to ročný poplatok za zdravotnú starostlivosť v ProCare, a.s. vo výške 540 eur, náklad na zdravotnú starostlivosť vo výške 70,91 eur, zmluvné a havarijné poistenie za jej motorové vozidlo vo výške 100 a 500 eur, ktoré využíva aj na osobné účely, testy na ochorenie Covid 19 v hodnote 70 eur, poplatok za internet a osobný paušál, o ktorom tvrdí, že ho využíva pre maloletých. Z emailovej komunikácie s matkou vyplýva jej žiadosť o zaslanie výživného skôr so zámerom použiť ho na úhradu nájomného, pričom na pojednávaní dňa 21.11.2022 potvrdila, že z výživného uhrádza okrem poplatku za nájomného aj svoju zdravotnú starostlivosť. Poukázal na úhradu platby za upratovacie služby vo výške 84 eur, ktorú podľa tvrdení matka hradí z vlastných zdrojov a na emaily, v ktorých uviedla, že platbu platí z účtu zriadeného na výživné pre maloletých. Namietať, že súd dospel k nesprávnym skutkovým záverom, pretože tvrdenia matky zaznamenané na zvukovom zázname nemožno vyhodnotiť inak ako, že z výživného pre maloletých sa sama vyživuje. Ako čiastočne pravdivé vyhodnotil argumenty matky, že na úhradách jej zdravotných nákladov sa v minulosti rodičia dohodli, pretože dohoda sa týkala úpravy práv a povinností k maloletým a táto je obsahom výroku pôvodného rozhodnutia súdu. Dohodu rodičov akceptoval, matke platil mesačne 1.250 eur na jej potreby, a keďže dohodu porušovala, vypovedal ju a od 17.07.2020 jej neprispieval na výživu. Odvtedy sa matka vyživuje z výživného určeného maloletým, pričom rozsudok Okresného súdu Bratislava II zo dňa 14.09.2018 č.k. 49P/202/2017 nezakladá právo na výživné matke, ale maloletým. Ak ho matka žiada, aby ju po rozvode vyživoval, má využiť na tento účel zákonné prostriedky, pričom súd nemôže nahrádzať príspevok na výživu rozvedeného manžela výživným pre maloletých. Využívanie výživného pre maloletých matkou na jej osobné potreby považoval za rozporné s najlepším záujmom

dieťaťa. Dal do pozornosti Nález III. ÚS 38/2021 zo dňa 15.04.2021 Nález II. ÚS 47/97 27.10.1997 a zohľadňovanie najlepšieho záujmu pri rozhodovaní potvrdené aj konštantnou judikatúrou Európskeho súdu pre ľudské práva. Podľa jeho mienky, súd neprihliadal a neposudzoval najlepší záujem maloletých, keď využívanie zásadnej časti výživného pre maloletých matkou na úhradu jej osobných výdavkov v odôvodnení rozsudku opomenul, konštatujúc, že matka si z výživného berie iba zanedbateľnú časť. Mal za to, že osobné výdavky matky uhrádzané z výživného pre maloletých presahujú sumu 1.000 eur. Celkové mesačné výživné maloletých, bez bežných nákladov v čase výkonu jeho starostlivosti, pri výplatách školného činia 6.151 eur, z čoho suma 2.650 eur je hrazená k rukám matky, ktorá z nej využíva viac ako polovicu. Nejde o zanedbateľné zneužívanie výživného maloletých, pričom nie je relevantné, že otec dokáže vysoké výživné hraď, ale podstatným je účel využitia výživného určený Zákonom o rodine. Namietal, že súd vec nesprávne právne posúdil, keď opomenul na najlepší záujem maloletých a zamietol návrh v časti úpravy výživného na tvorbu úspor. Povinnosťou súdu bolo zabezpečiť ochranu záujmov maloletých a časť výživného, ktorú matka nepoužívala pre maloletých, aj bez návrhu presunúť na tvorbu úspor. Súd nereflektoval na schopnosti a možnosti matky, jej výbornú zdravotnú kondíciu, vysokoškolské vzdelanie, ovládanie viacerých svetových jazykov, keď by nemala mať problém zabezpečiť si prostriedky na výživu seba a maloletých. Matka potvrdila, že sa naďalej vzdeláva, je držiteľkou certifikátov v španielskom, anglickom aj v nemeckom jazyku, pričom na slovenskom pracovnom trhu je akútny nedostatok zamestnancov ovládajúcich nemecký jazyk. Matkou predloženú emailovú komunikáciu s potencionálnymi zamestnávateľmi považoval za nekompletnú a neaktuálnu (z obdobia rokov 2017 a 2018), na ktorú dostatočne nereagovala s tým, že od roku 2022 sa nepokúšala zamestnať. Namietal, že súd sa s týmito dôkazmi, ktorých nepravdivosť preukázal, nevysporiadal. Súd opomenul na majetkové pomery matky, ktoré sú po rozvoze a vyporiadaní BSM nadštandardné, a postačujú jej, aby sa podieľala na výžive svojej a maloletých. V konaní bolo preukázané, že hoci matka nepracuje 12 rokov, má vyššiu životnú úroveň ako on, dovolenkuje vo väčšom rozsahu, využíva upratovacie a iné nadštandardné služby, žije nadštandardným spôsobom života, pritom jej nevzniká vyživovacia povinnosť k maloletým iba z dôvodu dosahovaného príjmu na jeho strane. Mal za to, že od poslednej úpravy výživného nastala zmena pomerov plynutím času, dospievaním oboch maloletých a v potrebe prerozdelenia výživného do jednotlivých kategórií. Na zabezpečenie rovnakej životnej úrovne maloletým s otcom je potrebné znížiť bežné výživné a zvýšiť výživné na tvorbu úspor. Zmena pomerov u matky nastala od 17.07.2020, odkedy jej neposiela príspevky pre jej osobu, pričom matka vykonáva a je schopná výkonu podnikateľskej činnosti a zabezpečenia svojej výživy. Nesúhlasil s názorom, že vznik ďalšej vyživovacej povinnosti nie je dôvodom na prehodnotenie výšky doterajších vyživovacích povinností, keď výživné pre obe deti tvorí viac ako 6.000 eur mesačne, a ak by mal prispievať rovnakou sumou na výživu tretieho dieťaťa, išlo by o sumu 9.000 eur, čo je takmer 1/2 jeho bežných príjmov. K zdvojnásobeniu jeho príjmu došlo navýšením na základe jednorazovej schémy rozdeľovania dividend, v ďalšom období by sa mal jeho príjem vrátiť k pôvodnej výške, pričom výživné na tri deti by predstavovalo 50% jeho príjmov, čo je v rozpore s ustálenou rozhodovacou praxou (súdy určujú výživné v rozsahu 20- 30% z čistého príjmu rodiča). Maloletí sú v striedavej starostlivosti, o zníženie výživného a presun jeho časti na tvorbu úspor žiadal po zistení, že výživné nie je využívané na úhradu ich potrieb. Jediným spôsobom zabezpečenia, aby sa výživné dostalo k maloletým, je presun jeho značnej časti na tvorbu úspor. Nemá za cieľ ochudobňovať maloletých o výživu, ale zabezpečiť, aby sa finančné prostriedky tvoriace masu výživného dostali k nim. Namietal, že súd uprednostnil záujem matky na jej výžive bez ohľadu na to, že finančné prostriedky využívané matkou na jej potreby mohli byť uložené na sporiacich účtoch maloletých.

5. Matka vo vyjadrení k odvolaniu otca prostredníctvom zvoleného právneho zástupcu navrhla napadnutý rozsudok ako vecne správny potvrdiť a zároveň žiadala, aby jej bol priznaný nárok na náhradu trov odvolacieho konania v plnom rozsahu. Mala za to, že súd dospel na základe vykonaných dôkazov k správnym skutkovým zisteniam, vychádzal zo správneho právneho posúdenia veci a vykonal všetky relevantné dôkazy potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností. Uviedla, že vyhodnotenie potenciálnej relevancie navrhovaných dôkazov, ako aj prípustnosti jeho vykonania, je úlohou a doménou súdov. Nestotožnila sa s názorom otca prezentovaným v odvolaní. K platbe nájomného za byt, ktorý užíva spolu s maloletými deťmi uviedla, že v zmysle ustálenej judikatúry je možné priznať maloletým aj nadštandardné výživné z dôvodu nadštandardného príjmu otca, nakoľko deti majú právo podieľať sa na životnej úrovni rodiča. Poukázala na ust. § 62 ods. 2 Zákona o rodine, podľa ktorého je určenie výživného v každom jednom prípade individuálne a riadi sa zásadou miery schopností, možností a majetkových pomerov a práva detí podieľať sa na životnej úrovni rodičov. Aby životná úroveň detí bola podobná ako je na strane otca, prenajíma si byt, ktorý je dôstojným bývaním pre maloletých a výživné

hradené otcom dopomáha k udržaniu životnej úrovne maloletých na čas strávený s ňou. Na Slovensku žije len kvôli otcovi detí, ktorý si tu buduje kariéru, vytvára si novú rodinu, pričom ona obetovala svoju kariéru a udržiava vzťah s partnerom žijúcim v Španielsku. Je obmedzovaná v rámci kariérneho rastu aj v osobnom živote, je neustále atakovaná zo strany otca, ktorý zachádza do absurdít tvrdeniami, že vynakladá sumu 5,99 eur mesačne na úhradu Spotify, ktoré využíva spoločne s dcérou. Pred uzavretím dohody o výživnom na maloletých si rodičia vytvorili tabuľku o nákladoch, v ktorej je zahrnuté aj jej nájomné, úhrady za jej automobil, pohonné hmoty, poistenie, zdravotnú starostlivosť a upratovanie bytu. S týmito výdavkami bol otec uzrozumený a tieto boli zahrnuté vo výživnom na maloletých na udržanie životnej úrovni detí a nie v dohode o pravidelných mesačných platbách pre matku, ktorú jej z dôvodu vyfabulovaných skutočností vypovedal. Uviedla, že pohonné hmoty do vozidla platila za svojich financií a Covid testy pre seba zaplatila z výživného raz, čo vykompenzovala tým, že v hotovosti uhradila platby na výživu detí zo svojho účtu v danom rozsahu. Platby za upratovanie domácnosti v posledných rokoch platí zo svojho účtu a svojich finančných prostriedkov. Poprela, že by z výživného pre maloletých uhrádzala svoje náklady, nakoľko tieto hradí z úspor, z ktorých vybrala minulý aj tento rok po 10.000 eur na financovanie seba, maloletých a svojej spoločnosti A. F. C.. S deťmi bola tento rok na dovolenke na šesť dní v Španielsku a náklady vo výške 1.765 eur platila výlučne zo svojho účtu. Pobyt zabezpečila v apartmáne, pretože jej finančné možnosti nedovoľovali pobyt v hoteli. Tvrdenia otca, že môže a využíva z výživného časť financií pre seba považovala za účelové, nepreukázané a vyfabulované. Zdôraznila, že z dokazovania vyplynulo, že od poslednej úpravy výživného sa čistý mesačný príjem otca zvýšil viac ako dvojnásobne. Poukázala na vyjadrenie kolízneho opatrovníka, ktorý nesúhlasil so znížením výživného na maloletých, pretože nedošlo k podstatnej zmene pomerov. Uviedla, že otec je vlastníkom viacerých nehnuteľností, bytu na K. L. X M. N., garážového státia, dvoch nebytových skladových priestorov v polyfunkčnom komplexe City park H. G. a dvoch pozemkov v katastrálnom území M. G. (jeden v podiele 1/43 a druhého v celosti). Majetkové pomery otca boli preukázané výpismi listu vlastníctva a do týchto pomerov sa započítavajú aj výnosy z majetku. Je zrejmé, že otec poberá ďalší príjem z prenájmu, ktorý navyšuje jeho mesačný príjem. Mala za to, že súd rozhodol v záujme maloletých detí, keď v prípade nadštandardných príjmov rodiča má dieťa právo na nadštandardné výživné a uspokojovanie svojich potrieb vo väčšom rozsahu aj vo vyššej kvalite. Nie je dôvod na zníženie výživného, pretože majetkové pomery otca sa zlepšili, vek detí sa zvýšil s čím súvisí zvýšenie nákladov na zabezpečenie ich potrieb. Uviedla, že otec jej svojím konaním sťažuje život v cudzej krajine, vytvára na ňu psychický tlak a od roku 2014, ako sa presťahovala na Slovensko, zarobil 3 milióny eur, s jeho príjmom kontroluje každé euro z výživného pre maloletých. Ak omylom použije kartu z výživného, následne vykompenzuje deťom sumu v hotovosti. Musí si uschovávať daňové doklady, aby ju nemohol otec očierniť a atakovať. Otec ju krivo obvinil aj z kúpy mobilného telefónu z výživného, pričom úhradu preukázala predložením faktúry vystavenej na meno jej obchodnej spoločnosti. Nestotožnila sa s tvrdeniami, že výška výživného je v rozpore najlepším záujmom maloletých a nie je využívaná na zákonom určený účel. Výživné je využívané v súlade so zákonom a to na výživu detí a na dosiahnutie aspoň podobnej životnej úrovne otca, na ktorú majú právo. Otec v konaní nepreukázal opak. Podľa jej názoru, súd prvej inštancie vychádzal zo správneho právneho posúdenia veci a so zreteľom na najlepší záujem maloletých. Návrh na presunutie časti výživného na tvorbu úspor považovala za nástroj otca, ktorým jej chce sťažovať neľahkú životnú situáciu a dostať ju do situácie, že maloletí nebudú môcť dosahovať v čase, kedy sú s ňou, ani len z časti približnú životnú úroveň otca. K argumentom o jej zamestnaní sa uviedla, že pracovať začala pár mesiacov po pôrode maloletej A. B. v roku 2009, pracovala do roku 2011, kedy nasledovala manželka do Európy a z dôvodu jeho kariérneho rastu sa vzdala svojej kariéry. Maloletý D. E. sa narodil v roku 2014, o dieťa sa starala tri roky, v roku 2017 si začala hľadať prácu a v roku 2018 založila spoločnosť, na ktorej pracuje dodnes. Finančne sa snažila dopomôcť si práve založením spoločnosti, zvyšovala si vlastnú kvalifikáciu, aby si zabezpečila predpoklady pre úspešné podnikanie. V súčasnosti študuje na univerzite v Španielsku, vzdeláva sa v odbore psychológia a jej snahou je dosiahnuť finančné zázemie a zárobky aj zvýšením vzdelania. Otcovi navrhla realizáciu striedavej starostlivosti po dvoch týždňoch, aby mohla dokončiť prax potrebnú k ukončeniu štúdia v Španielsku a začať pracovať, čím by si zlepšila finančnú situáciu, otec však s týmto nesúhlasil. V Španielsku by sa vedela uplatniť, sebe je maloletým zabezpečiť lepšiu životnú úroveň, na Slovensku zostáva kvôli otcovi maloletých a budovaniu ich vzájomného vzťahu. Tvrdenia otca vníma ako účelové v snahe uškodiť jej, čím budú trpieť aj deti. Poprela, že by mala vyššiu životnú úroveň ako otec. Španielsko navštevuje za účelom zloženia skúšok na univerzite, dovolenky trávi v byte svojich priateľov, neplatí ubytovanie a pár dňové dovolenky v Chorvátsku jej platil priateľ, čo vyplýva aj z výpisu účtu, ktorý je súčasťou spisu. Mala za to, že zmena pomerov pre zníženie výživného alebo jeho rozdelenie nenastala, ale plynutím času a dospievaním maloletých došlo k dôvodom pre zvýšenie výživného (rozsudok Krajského súdu

v Žiline č.k. 9CoP/13/2008 zo dňa 31.03.2008). Považovala za nepochybné, že náklady maloletých sa zvýšili, títo navštevujú súkromné školy, ktoré sú spolplatnené vo vyššom rozsahu. Stotožnila sa s názorom, že vznik novej vyživovacej povinnosti na strane otca nemôže byť na úkor jeho jestvujúcich vyživovacích povinností. Pokiaľ otec poukazuje na rozsah jeho výživného na tri deti vo výške 9.000 eur, nejde o 1/2 jeho bežných príjmov, ale o 1/4 z čistého mesačného platu (40.000 eur), ku ktorému treba pripočítať aj príjmy z prenájmov nehnuteľností. Podľa jej názoru, vyživovacia povinnosť sa nedá určiť podľa výmery 20-30% z čistého príjmu rodiča, ale táto je posudzovaná súdmi v každom prípade vysoko individuálne na základe jedinečných skutkových okolností každej prejednávanej veci, ktoré sú nezameniteľné s okolnosťami relevantnými s inými vecami (rozsudok 5Cdo/187/2017, 8Cdo/5/2017 a rozhodnutie Najvyššieho súdu SR sp. zn. 7Cdo/9/2019 zo dňa 27.02.2019). Zdôraznila, že sa snaží o zárobkovú činnosť, vzdelávať sa, pracuje, vyživuje sa zo svojich úspor a nie z výživného pre maloletých. Mala za to, že neboli splnené podmienky § 78 ods. 2 Zákona o rodine pre zníženie výživného, nakoľko rodičia boli od začiatku uzrozmenejší s tým, že deti majú nárok podieľať sa na životnej úrovni otca. Návrh na zníženie výživného považovala za nedôvodný, keď otec neunesol dôkazné bremeno a nepreukázal zmenu svojich pomerov ich znížením, ale preukázal zlepšenie jeho finančnej situácie zvýšením príjmu od posledného rozhodnutia o výživnom viac ako dvojnásobne a disponovanie viacerými nehnuteľnosťami, z ktorých poberá ďalší príjem z prenájmu.

6. V podaní zo dňa 11.04.2023 otec prostredníctvom zvoleného právneho zástupcu poukázal na to, že matka potvrdila, že z výživného platí celú výšku jej nájmu, zdravotné poistenie, poistenie motorového vozidla a súvisiace náklady na opravy a pohonné hmoty, upratovacie služby. Za nepravdivé považoval tvrdenia matky, že sa dohodli na platbe vyššieho výživného s tým, že tieto náklady si nemala pokrývať z dohody o pravidelných mesačných platbách pre seba, ktorú uzavreli, ale práve z výživného pre maloletých. Po pristúpení k rozvodu manželstva sa najskôr chceli dohodnúť na vzájomnom finančnom vysporiadaní, výživnom pre maloletých a dočasnej finančnej podpore pre matku, do času, kým sa zamestná. V tomto období mu matka predložila tabuľku, ktorá bola len návrhom k rokovaniu. Po vysvetlení rozdielu medzi výživným na maloletých a príspevkom na rozvedenú manželku, prebiehali rokovania medzi rodičmi a bolo zrejmé, že tieto príspevky budú rozdelené v dvoch samostatných dohodách. Z dôvodu hospodárnosti konania doposiaľ dohodu o pravidelných mesačných platbách, ktoré nesúvisia s výživou maloletých, neposkytol súdu, a túto prikladá teraz. Podľa dohody rodičov schválenej súdom prvej inštancie bolo riadne vymedzené, aký náklad z výživného pre maloletých bude hradíť otec, pričom išlo o matkine cesty do Argentíny, ktoré chcel preplácať, aby maloletí neboli ochudobnení o návštevu rodnej krajiny. Z výroku rozsudku Okresného súdu Bratislava II č.k. 49P/202/2017 zo dňa 14.09.2018 jasne vyplýva prevzatá dohoda rodičov. Neobstoja tvrdenia matky, že sa istý čas vyživuje z vlastných zdrojov, a ak sa vyživí z účtu určeného na výživu maloletých, nahrádza maloletým toto výživné kúpou potrebných vecí, ktoré má uhrádzať bezhotovostnými platbami, o ktorých nepredložila žiaden dôkaz. Naopak on predložil screenshots z výpisu z účtu určeného na výživné maloletých, z ktorého vyplýva, aké všetky náklady matka na svoju výživu z tohto účtu hradí. Tieto úhrady preukázal aj emailovou komunikáciou, pričom matka nepredložila dôkaz svedčiaci o opaku. Matka zavádza, keď predkladá lacné letenky z dvoch dovolení a nepredložila dôkazy o ostatných dovolenkách, napr. v Austrálii, či v Dubaji alebo na iné atrakcie, napr. cesta vrtuľníkom alebo využívanie luxusných áut. Uvedené preukázal dôkazmi v podobe screenshotov zo sociálnych sietí matky. Matka vedome znižuje výživné a životnú úroveň maloletých, keď z výživného deťom nekúpila, napr. počítač alebo bicykle, ktoré majú u neho k dispozícii. Maloletý D. sa venuje programovaniu, ktoré ho baví, a v ktorom ho podporuje. Snaží sa vyhnúť tomu, aby deti nemali pocit, že z dôvodu výšky otcovho príjmu sa nemusia vzdelávať, rozvíjať, či napredovať, preto ich podporuje, avšak matka im z nadštandardného mesačného výživného neumožňuje pracovať na počítači, ani im nekúpila bicykle, aby mali u nej rovnakú životnú úroveň ako u otca. Matka nereferuje potreby maloletých, nekupuje im dostatok oblečenia, ktorého veľkú časť majú u neho a sú zvyknutí, že z dôvodov na strane matky, ich na konci týždňa čaká veľké balenie. Nesúhlasil s tvrdeniami, že na Slovensko sa rozhodla matka odsťahovať z dôvodu jeho kariérneho postupu. Na Slovensku prijal veľmi dobrú pracovnú ponuku po konzultácii s matkou, najmä z dôvodu zhoršujúcej sa ekonomickej situácie v Argentíne, kde by nedokázal rodine zabezpečiť primeraný životný štandard. Svojím nadštandardným príjmom na Slovensku zabezpečoval rodinu, matka si mohla dovoliť žiť nad bežné pomery, nepracovať, ale rozvodom manželstva už nemá nárok podieľať sa na jeho životnej úrovni. Argumenty matky o tom, kde chce študovať, pracovať, žiť, sa netýkajú danej veci, pretože maloletí majú na Slovensku centrum svojich záujmov, kvalitné vzdelanie, priateľov a prežili tu prevažnú časť svojich životov. Matka zavádza tým, že na Slovensko nechcela prísť a jej túžbu presťahovať sa do Španielska začala spomínať od momentu ako sa do tejto krajiny presťahoval jej priateľ. Matka sama

žiadala o týždňovú striedavú starostlivosť, nemala s ňou problém, svoje rozhodnutia zakladá na jej osobnom vzťahovom živote a neberie do úvahy najlepší záujem maloletých, ani jej možnosti v danej krajine. V konaní preukazoval nepravdivé tvrdenia matky o jej snahe nájsť si zamestnanie a poukázal na jej schopnosti a možnosti zlepšiť si životnú úroveň. Namietal, že súd pri posúdení možností a schopností povinného rodiča a zisťovaní jeho skutočných zárobkových pomerov a majetkových možností uplatňoval toto pravidlo len vo vzťahu k nemu, pričom matka disponuje nadštandardným majetkom a pri vyporiadaní BSM získala viac ako 300.000 eur, avšak vlastné finančné prostriedky nevyužíva na výživu svoju ani maloletých. Za irelevantné považoval tvrdenia matky, že časť svojho majetku vložila do akciových fondov, kde sa jej úspory znížili. Rovnako tak týmto spôsobom utrpel znížením finančných prostriedkov aj on. Nesúhlasil s tvrdeniami matky o predaji domu jej rodičov z dôvodu poskytnutia jej finančnej podpory na štúdium, pretože k predaju domu rodičov došlo z dôvodu ich rozvodu. Pokiaľ matka tvrdí, že priateľ a známi jej hradia ubytovania v zahraničí, poukázal na to, že vyživovanie z prostriedkov iných osôb je matke vlastné, hoci sama je majetná. Uviedol, že každý z rodičov vlastní nehnuteľnosť v Argentíne, z ktorej má matka príjem z prenájmu, pričom on nemá možnosť prenajímať nehnuteľnosť z dôvodu potreby jej rekonštrukcie. Nesúhlasil s hodnotením jeho majetkových pomerov matkou, pretože na Slovensku vlastní byt, v ktorom žije, na ktorý spláca úver a tri nehnuteľnosti, skladový priestor, pivnica a dve parkovacie miesta patria k bytu a logicky z nich príjem nemá. Ďalšími nehnuteľnosťami sú dva pozemky vo M. a to trvalý trávnatý porast a ostatná plocha, ktoré sú nevyužívané a nemá z nich príjmy. Dvojizbový byt nachádzajúci sa v N. nadobudol čerpaním úveru, ktorý spláca, byt sa snaží prenajímať a z prenájmu hradíť náklady na úver a energie, pričom zisk činí 100 eur. Dal do pozornosti, že výživné na maloletých sa mu zvýšilo vyšším poplatkom školného na sumu 1.590 eur na A. B. a na sumu 1.400 eur na D. E.. Nad rámec výživného a tvorby úspor platí deťom nadštandardnú zdravotnú starostlivosť, mimoškolské aktivity v priemernej mesačnej výške 478 eur a školné. Od decembra 2022 sa matka začala podieľať na úhrade výdavkov na mimoškolské aktivity, ktoré presahovali sumu 400 eur. Okrem toho zaplatil v prepočte mesačne 270 eur na kúpu potrebnej elektroniky maloletých, či iné výdavky. Keďže sa zaviazal uhrádzať aj cesty maloletých s matkou do Argentíny do výšky 3.500 eur, pre túto vec nie je relevantné, že matka z neznámych príčin posledné tri roky túto možnosť nevyužila a uprednostnila dovolenky s partnerom bez maloletých. Povinnosť úhrady tejto platby mu vyplýva zo schválenej rodičovskej dohody, ktorá je vykonateľná a ak by sa matka rozhodla danú možnosť využiť, je povinný plniť. Toto plnenie navyšuje jeho výdavky, ktoré predstavujú so zvýšeným školným sumu 71.500 ročne. Výdavky na dve maloleté deti vrátane výživného vo výške 104.728 eur ročne bez akýchkoľvek špeciálnych potrieb, nie sú bežnými a takýto obnos finančných prostriedkov pri zachovaní rovnakej životnej úrovne maloletých ako má otec, nie je objektívne možný. Maloletí by presunom finančných prostriedkov na tvorbu úspor neutrpeli a ich životná úroveň by bola zachovaná. V súčasnosti výška školného činí 36.960 eur ročne, keďže ide o jednu z najlepších školských zariadení, pričom deťom nenakupuje nadštandardné oblečenie, obuv či doplnky. Považoval za nemožné, aby matka v priebehu dvoch týždňov spotrebovala na výživu maloletých, ktorí nemajú žiadne špecifické potreby, určené výživné. Maloletí počas pobytu u neho nevykazujú problematické správanie, avšak matka má s ich výchovou problémy, najmä s maloletou A. B., ktorú opakovane udrela, napriek dohode, že násilie pri výchove nebudú používať. Z dôvodu nesprávnych postupov matky, je A. B. v starostlivosti psychológa a pre D. E. sa psychológ aktuálne hľadá. Poukázal na to, že počas roka 2022 museli s matkou pristúpiť k zmene dohodnutého vzorca striedavej starostlivosti v intervaloch po dva týždne, pretože maloletá A. B. zažívala u matky psychické a fyzické vypätie spôsobené agresívnymi výstupmi a opakovanými atakmi matky voči dcére, ktorá sa k nej odmietala vrátiť. Dočasne sa dohodli na týždňovom režime u matky a trojtýždňovom u otca, čo trvalo približne 5 mesiacov. Po zlepšení situácie pôsobil na maloletú, ktorá sa vrátila do pôvodného režimu, avšak po začiatku roku 2023 matka opäť prestala zvládať jej výchovu. Po celú dobu uhrádzal matke výživné v plnej výške, napriek tomu nedokázala z neho nič odložiť. Matke navrhoval zmenu striedavej starostlivosti, čo odmietla. Vyslovil výhrady voči obvineniam matky, že ju sleduje na sociálnych sieťach, o ktoré sa nezaujíma, ale sú verejne dostupné. Poprel, že by sa dožadoval časových údajov týkajúcich sa matkiných transakcií, o čom ani nepredložila žiaden dôkaz. Matka mu sama zaslala screenshot z účtu určeného na výživu maloletých. Po oboznámení sa s touto dokumentáciou zistil, že náklady matky sú hradené z výživného a medzi týmito nákladmi sa nachádzalo aj predplatné služby Spotify. Nesúhlasil s tvrdeniami matky o výkone jej práce, keďže posledných 12 rokov nepracovala. Za nepravdivé považoval tvrdenie, že sa starala tri roky o maloletého D. E., pretože jej pomáhala matka, jej sestry a zároveň využívala služby dvoch opatrovateliek. V ostatnom zotrval na svojich tvrdeniach.

7. Podaním zo dňa 15.05.2023 matka uviedla, že výdavky za upratovanie bytu (2 krát mesačne po 30 eur) za posledné roky hradí výlučne zo svojich finančných prostriedkov. Pokiaľ ide o dovolenky, v Dubaji bola naposledy v roku 2018 a 2019 na pozvanie svojho bratranca, v rámci ktorého pobytu jej hradil aj zaujímavé atrakcie. Nevynaložila žiadne finančné prostriedky z výživného na maloletých na svoje aktivity, na ktoré poukazuje otec. Potvrdila, že maloletému nekúpila počítač, pretože chce, aby trávil čas aj spoločnými rodinnými aktivitami a vonku. Poprela, že by maloletým nekupovala veci na oblečenie, týchto majú u nej dostatok, avšak A. B. si prenáša k otcovi obľúbené kúsky oblečenia. Všetky extra aktivity vrátane školských výletov, ktoré sú v súkromnej škole nákladné, hradí s otcom na polovicu. K cestovným výdavkom do Argentíny poukázala na to, že túto krajinu nenavštívila od roku 2019, nakoľko cena leteniek činí 9.621 eur, avšak otec pred pár mesiacmi Argentínu navštívil, bez maloletých. Zotrvala na stanovisku ohľadne prenájmu bytu v hodnote 1.490 eur mesačne, v ktorom má každé z detí vlastnú izbu tak, ako sú zvyknutí u otca. Snaží sa maloletým zabezpečiť vyššiu životnú úroveň, ale nevie im zabezpečiť taký luxus ako majú u otca. Poukázala na ust. § 62 ods. 2 Zákona o rodine zakotvujúce právo dieťaťa podieľať sa na životnej úrovni rodiča a dala do pozornosti uznesenie Ústavného súdu Slovenskej republiky III. ÚS 319/2015-20 zo dňa 30.06.2015. Zdôraznila, že dôvodom zmeny rozhodnutia o výživnom, môže byť len podstatná a trvalá zmena pomerov na strane rodičov a dieťaťa, ku ktorej došlo od poslednej úpravy. Deťom sa venuje, absoljuje s nimi dovolenky, napr. do Španielska, naproti tomu s otcom trávia finančne nákladnejšie dovolenky. Dieťa má právo podieľať sa na životnej úrovni svojich rodičov, od ktorého práva sa odvíjajú aj jeho odôvodnené potreby, teda pri vyššej životnej úrovni má právo na uspokojovanie týchto potrieb vo väčšom rozsahu a vyššej kvalite, napr. prvotriedna strava, značkové oblečenie, športové a kultúrne vyžitie, dovolenky a pod. (rozsudok Krajského súdu Banská Bystrica sp. zn. 13CoP/38/2014 zo dňa 05.08.2014). V zmysle judikatúry, ktorú už súdy k striedavej starostlivosti vytvorili, sa aj pri tejto forme starostlivosti vychádza zo zásady, že dieťa má právo podieľať sa na životnej úrovni rodičov. To znamená, že v čase, keď je dieťa v osobnej starostlivosti menej zarábajúceho rodiča, má toto právo tiež. Potvrdila, že maloletý D. E. vykazuje problematické správanie, kopíruje správanie otca, k nej sa chová bez rešpektu, kričí na ňu. Snažila sa regulovať aj problematické správanie maloletej, keď jej zadržala mobilný telefón na víkend, na čo dcéra reagovala odchodom k otcovi, ktorý s ňou situáciu nekonzultoval. Otec svojím správaním podkopáva jej autoritu a toto jeho správanie deti kopírujú. Dôvodom, že maloletá A. B. bola v starostlivosti psychológa, neboli nesprávne výchovné postupy, pretože psychológa navštevuje sedem rokov v dôsledku traumy utrpenej rozvodom rodičov. Otcovi navrhla zmenu jej psychológa, čo sa odporúča v prípade dlhodobej terapie, aby došlo k posunu na jej zdraví, čo odmietol. S podporou školy hľadá psychológa aj pre maloletého D. E., o čo žiadala otca, už keď mal maloletý 5 rokov, s čím nesúhlasil. Otec účelovo narúša jej vzťah s maloletými, vykresľuje ju ako zlú matku, ktorá nie je hodná ich rešpektu. Hoci rodičia boli odoslaní k terapeutovi za účelom zlepšenia komunikácie, toto nemalo požadovaný efekt. Otec jej predložil zoznam pravidiel, ktorý zostavil so súčasnou partnerkou a na akékoľvek jej návrhy reagoval nevhodne. V súčasnosti musí všetky emaily, ktoré odosiela otcovi, preposlať v kópii aj jeho partnerke, ktorá prebrala jeho domácnosť. Situácia medzi rodičmi sa vyostřila, nakoľko otec detí reaguje agresívne, kričí na ňu, preto sa stráni osobného kontaktu s ním a uprednostňuje komunikáciu písomnú. Otec voči nej prejavuje absenciu rešpektu, čo sa odzrkadľuje aj na jej vzťahu s maloletým, ktorý preberá vyjadrenia otca. Na uvedené upozornila otca a jeho partnerku v emailovej komunikácii. Nežiada, aby sa maloletí presťahovali do Španielska, ale chcela len upraviť rodičovskú starostlivosť, aby mohla pracovať časť mesiaca v Španielsku a zabezpečovať tak ich potreby. V konaní preukázala snahu zamestnať sa, rozbehnúť svoju spoločnosť a vynaložené úsilie na zvýšenie kvalifikácie. Odmietla tvrdenia otca o účelovom predaji domu jej rodičov. Potvrdila, že byt v Argentíne prenajíma, avšak len za náklady. Vyslovila názor, že finančná situácia na strane otca od poslednej úpravy výživného a zvýšenie nákladov na potreby maloletých sú dôvodom pre zvýšenie výživného.

8. Otec v podaní zo dňa 30.05.2023 označil matkou uvádzané tvrdenia za nepravdivé, nesúvisiace s predmetom konania a nepodložené dôkazmi.

9. V podaní zo dňa 14.07.2023 matka zotrvala na svojich vyjadreniach.

10. Kolízny opatrovník maloletých detí sa k odvolaniu otca písomne nevyjadril.

11. Odvolací súd preskúmal rozhodnutie súdu prvej inštancie podľa § 65 a § 66 CMP, keď nie je viazaný rozsahom a dôvodmi odvolania, bez nariadenia odvolacieho pojednávania podľa § 378 ods. 1, § 385

ods. 1 zákona č. 160/2015 Z.z. Civilný sporový poriadok (ďalej "CSP") a dospel k záveru, že odvolanie otca nie je dôvodné.

12. Súd prvej inštancie vo veci vykonal potrebné dokazovanie, vec správne právne posúdil a vyvodil z nej aj správny právny záver. V odvolaní neboli uvedené žiadne skutočnosti, ktoré by mali za následok zmenu rozhodnutia súdu prvej inštancie.

13. Podľa § 2 ods. 1 CMP na konania podľa tohto zákona sa použijú ustanovenia Civilného sporového poriadku, ak tento zákon neustanovuje inak.

14. Ako prvoradé odvolací súd konštatuje, že v postupe súdu prvej inštancie nezistil žiadne vady týkajúce sa procesných podmienok, na ktoré je z úradnej povinnosti povinný prihliadať (§ 2 ods. 1 CMP, § 380 ods. 2 CSP).

15. Podľa § 387 ods. 2 CSP ak sa odvolací súd v celom rozsahu stotožňuje s odôvodnením napadnutého rozhodnutia, môže sa v odôvodnení obmedziť len na skonštatovanie správnosti dôvodov napadnutého rozhodnutia, prípadne doplniť na zdôraznenie správnosti napadnutého rozhodnutia ďalšie dôvody.

16. Odvolací súd sa v celom rozsahu po skutkovej a právnej stránke stotožňuje s dôvodmi týkajúcimi sa rozsudku prvoinštančného súdu v časti, v ktorej súd prvej inštancie vo vzťahu k návrhu otca na zníženie jeho vyživovacej povinnosti k maloletým deťom dostatočne zodpovedal na v konaní nastolené otázky majúce pri rozhodovaní o návrhu otca podstatný význam, pričom sa v rozhodnutí vypořiadal i s podstatnými vyjadreniami oboch rodičov prezentovaných v konaní pred súdom prvej inštancie.

17. Pre doplnenie dôvodov rozhodnutia a v záujme vypořiadania sa s odvolacími námietkami otca udáva nasledovné.

18. Podľa § 62 ods. 1 Zákona o rodine plnenie vyživovacej povinnosti rodičov k deťom je ich zákonná povinnosť, ktorá trvá do času kým deti nie sú schopné samé sa živiť.

19. Podľa § 62 ods. 2 Zákona o rodine obaja rodičia prispievajú na výživu svojich detí podľa svojich schopností, možností a majetkových pomerov. Dieťa má právo podieľať sa na životnej úrovni rodičov.

20. Podľa § 62 ods. 4 Zákona o rodine pri určení rozsahu vyživovacej povinnosti súd prihliada na to, ktorý z rodičov a v akej miere sa o dieťa osobne stará. Ak rodičia žijú spolu, prihliadne súd aj na starostlivosť rodičov o domácnosť.

21. Podľa § 62 ods. 5 Zákona o rodine výživné má prednosť pred inými výdavkami rodičov. Pri skúmaní schopností, možností a majetkových pomerov povinného rodiča súd neberie do úvahy výdavky povinného rodiča, ktoré nie je nevyhnutné vynaložiť.

22. Podľa § 75 ods. 1 Zákona o rodine pri určení výživného prihliadne súd na odôvodnené potreby oprávneného, ako aj na schopnosti, možnosti a majetkové pomery povinného. Na schopnosti, možnosti a majetkové pomery povinného prihliadne súd aj vtedy, ak sa povinný vzdá bez dôležitého dôvodu výhodnejšieho zamestnania, zárobku, majetkového prospechu; rovnako prihliadne aj na neprimerané majetkové riziká, ktoré povinný na seba berie.

23. Podľa § 78 ods. 1 Zákona o rodine dohody a súdne rozhodnutia o výživnom možno zmeniť, ak sa zmenia pomery. Okrem výživného pre maloleté dieťa je zmena alebo zrušenie výživného možné len na návrh.

24. Podľa § 78 ods. 3 Zákona o rodine pri zmene pomerov sa vždy prihliadne na vývoj životných nákladov.

25. Súd prvej inštancie v odôvodnení svojho rozhodnutia podrobne vysvetlil výklad k ustanovenia § 78 ods. 1 Zákona o rodine, k inštitútu výživného a miere životnej úrovne. Odvolací súd sa stotožňuje s daným výkladom uvedeným v bodoch 28. až 31. napadnutého rozsudku a poukazuje na ne. Súčasne zdôrazňuje, že predpokladom na zmenu právoplatného rozhodnutia o výživnom je zmena pomerov podstatného (kvalifikovaného) rázu, v dôsledku ktorej je treba zmeniť aj výšku výživného. Zmena

pomerov v zmysle § 78 ods. 1 Zákona o rodine je základnou a prvoradou skutočnosťou relevantnou pre posúdenie opodstatnenosti nároku osoby, dožadujúcej sa návrhom zvýšenia (resp. zníženia) výživného. Za zmenu pomerov v zmysle ustanovenia § 78 ods. 1 Zákona o rodine treba považovať podstatnú zmenu pomerov, či už na strane dieťaťa, alebo rodičov, na ktorých je odkázané výživou. Pri rozhodovaní o zmene výživného musí súd porovnať okolnosti dôležité pre určenie výživného ako v čase predchádzajúceho, tak i nového rozhodnutia, a to na základe spoľahlivých a úplných výsledkov dokazovania. Pri posudzovaní zmenených pomerov je treba prihliadať ku všetkým okolnostiam, ktoré by mohli odôvodniť zmenu výšky výživného. Dôvodom pre zmenu vyživovacej povinnosti rodičov je len taká zmena pomerov, za ktorých bolo doposiaľ určené výživné, ktorá sa výrazným spôsobom prejaví v pomeroch účastníkov, ktorá dosahuje relevantnú intenzitu pre zmenu rozhodnutia.

26. V danej veci súd prvej inštancie vo vzťahu k posudzovaniu podstatnej zmeny pomerov v zmysle § 78 Zákona o rodine správne ustálil skutočný stav vecí, po vykonanom dokazovaní dospel vo vzťahu k pomerom existujúcim v čase posledného rozhodnutia súdu a v čase rozhodovania o návrhu otca na zníženie výživného k správnym skutkovým záverom, ktoré následne aj správne právne posúdil. Naposledy súd rozhodol o výživnom na maloleté deti rozsudkom Okresného súdu Bratislava II č.k. 49P/202/2017-154 zo dňa 14.09.2018, právoplatným 19.09.2018, ktorým manželstvo rodičov maloletých detí rozviedol a schválil rodičovskú dohodu, v zmysle ktorej boli maloleté deti A. B. a D. E. na čas po rozvode zverené do striedavej osobnej starostlivosti oboch rodičov (v týždňových intervaloch), s tým, že obaja rodičia sú oprávnení maloleté deti zastupovať a spravovať ich majetok, otec sa zaviazal prispievať na výživu maloletej A. B. sumou 1.325 eur mesačne a výživným na tvorbu úspor 225 eur mesačne a na maloletého D. E. sumou 1.325 eur mesačne a výživným na tvorbu úspor 225 eur mesačne, obom hradiť všetky náklady na predškolské, resp. školské zariadenie, všetky náklady na krúžky, školské a mimoškolské aktivity do sumy vo výške 400 eur mesačne, všetky náklady na zdravotnú starostlivosť, a to všeobecnú ako aj súkromnú, a to pravidelné náklady (v súčasnosti ProCare, a.s.), ako aj všetky ďalšie mimoriadne náklady na zdravotnú starostlivosť, všetky náklady súvisiace so zabezpečením platnosti dokumentácie ohľadom ich pobytu ako cudzincov v Slovenskej republike (poplatky na obnovu pobytu cudzincov - maloletých detí v SR, náklady na úradné preklady príslušných listín, iné príslušné náklady), všetky náklady súvisiace zo zahraničnými cestami maloletých detí do domovskej krajiny - Argentínskej republiky v sprievode matky do sumy vo výške 3.500 eur ročne pre obidve deti. Matka sa zaviazala všetky uvedené náklady otcovi riadne zdokladovať a preukázať.

27. V čase ostatného rozhodnutia o výživnom, t.j. schválenej rodičovskej dohody o výživnom bola maloletá A. B. vo veku 9 rokov a navštevovala základnú školu a maloletý D. E. bol vo veku 4 rokov a navštevoval predškolské zariadenie. Zo samotného výroku ostatného rozhodnutia súdu o výživnom vyplýva, že rodičia sa dohodli na režime starostlivosti o maloletých, na výške bežného výživného, výživného na tvorbu úspor a úhradách ďalších výdavkov na maloleté deti pozostávajúcich zo školských poplatkov, platieb za mimoškolské aktivity, zdravotnú starostlivosť, výdavkov súvisiacich s pobytom maloletých na území Slovenskej republiky a príspevkom zo strany otca na cesty do Argentíny. V tom čase otec dosahoval priemerný mesačný príjem vo výške 19.266,79 eur, ktorá skutočnosť bola preukázaná súdom aj v predmetnom konaní a matka bola nezamestnaná. Súd prvej inštancie správne uzavrel, že na strane účastníkov, teda aj maloletých detí, nedošlo k takej zásadnej zmene pomerov, ktorá by odôvodňovala zmenu výšky výživného na maloleté deti. Plynutím času, v danom prípade ide o obdobie štyroch rokov od právoplatnosti ostatného rozhodnutia o výživnom, v priebehu ktorej doby sa náklady na potreby detí zvyšujú ich prirodzeným rastom a v prípade maloletého D. E. nástupom na základnú školu, dochádza k zmene výdavkov maloletých, je však potrebné prihliadať na okolnosti danej veci, a to výkon starostlivosti o maloleté deti oboma rodičmi, a záväzok otca vyplývajúci zo schválenej dohody rodičov, ktorý pokrýva aj aktuálne prípadné zvýšenie nákladov na maloletých.

28. Porovnaním pomerov na strane rodičov je nutné konštatovať, že u otca došlo k zmene pomerov navýšením jeho príjmu na sumu v priemere mesačne 40.219,55 eur a k nárastu jeho majetku nadobudnutím nehnuteľností, a to bytu nachádzajúceho v N. (kúpna zmluva zo dňa 08.06.2021, garáže, skladov a nebytových priestorov nachádzajúcich sa v katastrálnom území K. v G. (Kúpne zmluvy zo dňa 20.01.2020) a pozemkov v lokalite G. M. (Kúpna zmluva zo dňa 06.07.2021), ako vyplýva z vykonaného dokazovania súdom prvej inštancie. Na strane matky bolo preukázané, že od posledného rozhodnutia súdu o výživnom vykonáva podnikateľskú činnosť, zriadila si obchodnú spoločnosť, ktorá v roku 2021 vykazovala stratu. Každý z rodičov je naďalej vlastníkom nehnuteľnosti nachádzajúcej sa v Argentíne, ktorú otec podľa jeho tvrdení, nemá možnosť prenajímať, vzhľadom na potrebu jej rekonštrukcie a príjem

matky z prenájmu tejto nehnuteľnosti je nízky, nakoľko nájomcom je rodinný príslušník (krstný otec). Danú skutočnosť otec maloletých žiadnym spôsobom nespochybnil, keď uznal argumenty matky vo vzťahu nižšiemu poplatku za prenájom.

29. Súd prvej inštancie správne postupoval pri vykonaní dokazovania so zameraním sa na zmenu pomerov aj na strane rodičov, najmä na strane otca, ktorý žiadal o zníženie výživného na maloleté deti. V danej prejednávanej veci je v prvom rade potrebné zdôrazniť, že zmena pomerov musí byť posudzovaná od obdobia, kedy súd naposledy rozhodoval o výživnom na maloleté deti, teda od schválenia dohody rodičov o bežnom výživnom, o tvorbe úspor a ďalších príspevkoch, na ktoré sa otec zaviazal. V kontexte všetkých dôkazov vykonaných v konaní aj odvolací súd dospel k záveru, že otec nepreukázal takú zmenu pomerov, ktorú by bolo potrebné premietnuť do výšky výživného jeho znížením v zmysle návrhu otca. Za situácie, kedy na strane otca došlo k výraznému navýšeniu jeho priemerného príjmu o dvojnásobok (na sumu 40.219,55 eur mesačne netto) a napokon aj k nárastu jeho majetkových pomerov, daná okolnosť nie je dôvodom pre vyhoviecie jeho návrhu. Je nepochybné, že otcom dosahovaný príjem mu zabezpečuje vyššiu životnú úroveň, ktorá sa musí odzrkadliť aj vo výške výživného na maloleté deti, ktoré majú právo podieľať sa na životnej úrovni svojho otca a toto právo predstavuje aj možnosť poskytovať im vyšší štandard. Nie je možné vziať do úvahy argument otca o tom, že jeho návrh spočíval v zabezpečení presunu vyššej časti finančných prostriedkov z bežného výživného na účet zriadený a slúžiaci na tvorbu úspor. Z obsahu spisu vyplýva, že otec sa návrhom domáhal zníženia výživného na každé z detí zo sumy 1.325 eur na sumu 725 eur mesačne, ktorý návrh v priebehu konania upravil (zmenil) a domáhal sa zníženia výživného na každé z detí na sumu 600 eur mesačne. Zároveň navrhol zmeniť výrok rozsudku v časti tvorby úspor na maloletú A. B. zo sumy 225 eur na sumu 375 eur a maloletého D. E. zo sumy 225 eur na sumu 275 eur dôvodiac vekovým rozdielom maloletých a dĺžkou ich sporenia do veku plnoletosti. Súčasne navrhol zmenu v príspevkoch na cestovné náklady a dovolenky maloletých, keď pôvodná dohoda rodičov schválená súdom upravuje záväzok otca platiť všetky náklady súvisiace so zahraničnými cestami maloletých detí do domovskej krajiny - Argentíny v sprievode matky do sumy vo výške 3.500 eur ročne pre obidve maloleté deti a aktuálne navrhol určiť výšku jeho príspevku na dovolenky sumou 2.000 eur na obe deti a cestovné do Argentíny sumou 2.000 eur na obe deti, čo predstavuje navýšenie o 500 eur ročne na obe deti (t.j. mesačne 20 eur na každé dieťa). Treba podotknúť, že záväzok otca k príspevku na cestovné do Argentíny nie je položkou, ktorú by realizoval pravidelne a k tejto platbe, ako potvrdili obaja rodičia, doposiaľ ani nedošlo (cesty matky s maloletými neboli do Argentíny uskutočnené). V konečnom dôsledku pri otcom navrhovanej zmene pôvodného rozsudku súdu o výživnom je nutné konštatovať, že otec pri dosahovanom nadštandardnom a výrazne navýšenom príjme navrhuje znížiť bežné výživné o viac ako polovicu a v nepomere k zníženiu bežného výživného zvýšiť výživné na úspory maloletého D. E. o 50 eur a na A. B. o 150 eur. Jednoznačne teda nemožno akceptovať úvahy otca, že jeho návrhom ide len o presun značnej časti finančných prostriedkov na tvorbu úspor.

30. Na argumenty otca o tom, že v čase predchádzajúceho rozhodnutia súdu nemal vedomosť o reálnych nákladoch na odôvodnené potreby maloletých detí, odvolací súd neprihliadal stotožňujúc sa s dôvodmi uvedenými v bode 35. napadnutého rozsudku. Odvolací súd súhlasí s názorom, že otec sa mal možnosť s nákladmi maloletých vyčíslených matkou oboznámiť, namietat ich výšku a preveriť si ich a mal vedomosť o cenách tovarov a služieb na území Slovenskej republiky. Otec akceptoval dohodu rodičov v čase, kedy jeho priemerný príjem predstavoval sumu 19.000 eur mesačne netto a pri aktuálne dosahovanom príjme otca nie je dôvod pristúpiť ku zmene súdom schválenej dohody o výživnom. K námietkam otca o využívaní finančných prostriedkov z účtov maloletých matkou odvolací súd udáva nasledovné. Priemerný mesačný príjem otca a nárast jeho majetkových pomerov jednoznačne preukazujú jeho nadštandardné pomery a vyššiu životnú úroveň, na ktorej sa majú maloleté deti právo podieľať. Prirodzenou súčasťou tohto nadštandardu je i zabezpečenie bývania maloletým, t.j. výber nadštandardného bývania. Matka predložila nájomnú zmluvu, z ktorej je zrejmé, že býva s maloletými deťmi v 4-izbovom byte o rozlohe cca 126 m² s dohodnutou výškou nájomného, pričom tieto podmienky spĺňajú nadštandard, na ktorý majú maloletí právo. Odvolací súd neprihliadal na argumenty otca o tom, že matka z výživného platí náklady na bývanie, ktorú skutočnosť matka ani nespochybnila. Pokiaľ matka zabezpečila maloletým bytové pomery porovnateľné s pomermi na strane otca, táto okolnosť, ani v prípade realizovania striedavej starostlivosti o maloletých, nie je dôvodom pre zmenu napadnutého rozsudku. Zároveň treba uviesť, že bolo by nelogické, aby matka dva týždne z mesiaca, teda v čase, kedy sa o maloletých stará otec, si platila iné bývanie. Na tvrdenia otca o vyššej životnej úrovni matky, ktorá vynakladá finančné prostriedky na dovolenky a rôzne atrakcie

odvolací súd neprihliadal, nakoľko tieto neboli v konaní preukázané. Fotografie zo sociálnych sietí zaznamenávajúce pobyt matky mimo miesta jej bydliska, resp. v zahraničí, ešte nenasvedčujú tomu aké platby matka vynaložila na tieto aktivity, ani skutočnosť, že by prostriedky určené maloletým využívala pre seba. K nákladom na pohonné hmoty a poplatky za poistenie vozidla, ktoré podľa otca platí matka z výživného, odvolací súd poznamenáva, že ani otec nespochybnil, že vozidlo matka využíva na prepravu maloletých, pričom aj používanie vozidla spĺňa určitý nadštandard. K položkám týkajúcim sa uhradených poplatkov za testy Covid pre matku a za zdravotnú starostlivosť odvolací súd konštatuje, že daný výdavok matka nespochybnila, avšak zároveň vysvetlila, že tento deňom vynahradiť inou platbou v zodpovedajúcej výške. V konaní nebolo preukázané, že by takéto náklady matky z výživného maloletých boli pravidelne vynakladané. Na výhrady voči platbám za internet a služby Spotify odvolací súd neprihliadal, pretože je nesporné, že tieto služby využívajú aj maloleté deti, najmä staršia dcéra. Pokiaľ ide o poplatky za štúdium, ktoré si platí matka prostredníctvom svojich rodičov v zahraničí, odvolací súd udáva, že ani otec nespochybnil finančnú výpomoc matke poskytovanú jej rodičmi, keď namietal len zdroj tohto príjmu, ktorý je v danom prípade irelevantný (predaj domu z dôvodu rozvodu manželstva rodičov matky). Správne súd prvej inštancie postupoval aj vo vzťahu k partnerke otca a jeho dieťaťu narodenému v budúcnosti. Za okolností, kedy príjem otca je vysoko nadštandardný, ani prírastok ďalšej vyživovacej povinnosti nezakladá dôvod pre zmenu napadnutého rozsudku. Úvahy otca o príspevkoch na tri maloleté deti v celkovej výške 9.000 eur sú len hypotetické, keď náklady na ďalšie maloleté dieťa budú reálne vynakladané až v budúcnosti. Ani argument otca týkajúci sa súdnej praxi, podľa ktorej výška výživného predstavuje sumu 20-30% z čistého príjmu otca, v danom prípade nemožno akceptovať. V tejto súvislosti odvolací súd poukazuje na kritériá rozhodné pre určenie výživného na maloleté dieťa, ktoré sú upravené v ust. § 62 a nasl. Zákona o rodine, pričom v tomto prípade je nevyhnutné vziať do úvahy individuálne okolnosti danej veci spočívajúce v príjme otca, ktorý vysoko prevyšuje priemerný príjem zamestnancov tejto krajiny a jeho majetkové pomery. K námietkam otca, ktorý poukazoval na zmenu pomerov na strane matky odvolací súd udáva, že zo spisu vyplýva, že v konaní bol preukázaný príjem matky a ňou vynakladané výdavky. Je potrebné konštatovať, že k zmene pomerov u matky došlo v súvislosti so založením obchodnej spoločnosti a podnikaním, ktorému sa matka venuje. Hoci obchodná spoločnosť, ktorej je matka spoločníčkou a konateľkou, vykazovala v daňovom priznaní za rok 2021 stratu z podnikania, matka vysvetlila z akých prostriedkov hradí svoje osobné náklady. Skutočnosť, že matka má úspory nebola medzi účastníkmi sporná, keďže aj otec potvrdil, že matka nadobudla z ich vzájomného vyporiadania finančné prostriedky vo výške viac ako 300.000 eur. Hoci z tejto sumy časť investovala, je zjavné, že zvyšok finančných prostriedkov má k dispozícii. Odvolací súd súhlasí s vyjadrením otca, že aj matka má možnosti a schopnosti vykonávať prácu a dosahovať príjem, z ktorého zabezpečí potreby maloletých detí, avšak ani táto okolnosť nie je dôvodom pre pristúpenie ku zníženiu určeného výživného na maloleté deti, s ohľadom na výraznú zmenu pomerov na strane otca (zmenu príjmu).

31. Vychádzajúc z uvedeného, sa odvolací súd plne zhoduje s úvahou súdu prvej inštancie o nedôvodnosti návrhu otca na zníženie vyživovacej povinnosti. Rovnako ako súd prvej inštancie uzavrel, že na strane účastníkov nedošlo k takej zásadnej zmene pomerov, ktorá by odôvodňovala zmenu výšky výživného na maloleté deti od schválenia dohody rodičov o výživnom, ktorú otec akceptoval, spolu s matkou navrhol, súc si vedomý výšky bežného výživného, tvorby úspor a platieb ďalších príspevkov pri výkone striedavej starostlivosti rodičov o maloleté deti. V neposlednom rade odvolací súd poukazuje na to, že maloletí majú ostatným rozhodnutím súdu zabezpečenú aj tvorbu úspor zo strany otca, ktorá rovnako reflektuje výšku príjmu a pomery na strane otca, ktoré sa od posledného rozhodnutia podstatne zmenili (navýšili). Pokiaľ otec poukazuje na rozhodnutia súdov v otázke výživného pri striedavej osobnej starostlivosti rodičov o maloleté deti, odvolací súd považuje za potrebné uviesť, že v danom prípade ide o nie bežný prípad, pretože príjem otca je vysoko nadštandardný a tento umožňuje maloletým dosahovať životnú úroveň svojho otca.

32. Odvolací súd sa zaoberal i námietkou otca o porušení práva účastníka konania na spravodlivý proces z dôvodu nedostatočného odôvodnenia napadnutého rozsudku a po preskúmaní rozhodnutia súdu prvej inštancie dospel k záveru, že rozsudok spĺňa podmienky ust. § 220 ods. 1, 2 CSP. Odňatím možnosti konať pred súdom sa rozumie taký závadný postup súdu, ktorý má za následok znemožnenie realizácie tých procesných práv účastníka konania, ktoré mu poskytuje Civilný sporový poriadok a Civilný mimosporový poriadok. O takúto procesnú vadu ide najmä vtedy, ak súd v konaní postupoval v rozpore so zákonom, prípadne ďalšími všeobecne záväznými právnymi predpismi a týmto postupom odňal účastníkovi konania jeho procesné práva. Právo na určitú kvalitu súdneho konania,

ktorej súčasťou je aj právo účastníka na dostatočné odôvodnenie súdneho rozhodnutia je jedným z aspektov práva na spravodlivý proces. Z práva na spravodlivé súdne konanie vyplýva aj povinnosť všeobecného súdu zaoberať sa účinne námietkami, argumentmi a dôkaznými návrhmi strán, ktoré majú význam pre rozhodnutie (I. ÚS 46/05 a tiež Kraska c. Švajčiarsko). Samotné rozhodnutie, ktorým sa završuje poskytovanie súdnej ochrany, musí byť logickým a právnym vyústením doterajšieho priebehu a výsledkov súdneho konania pri rešpektovaní zásad spravodlivého súdneho konania, pri jeho vydaní musia byť zachované formálne a obsahové náležitosti s dôrazom na zrozumiteľnosť, jasnosť a súlad skutkových a právnych dôvodov vo vzťahu k jeho výroku.

33. Odvolací súd zastáva názor, že v danom prípade nebolo postupom okresného súdu porušené právo otca na spravodlivé súdne konanie, čím mu súd prvej inštancie neodňal možnosť konať pred súdom. Súd prvej inštancie sa vysporiadal so všetkými podstatnými dôkazmi vykonanými v konaní a jasne a výstižne vysvetlil ako posúdil podstatné skutkové tvrdenia a argumenty účastníkov, dôkazy vyhodnotil a rozsudok presvedčivo odôvodnil. Odvolací súd vyhodnotil námietky otca o porušení jeho práva na spravodlivý proces ako nedôvodné. Je potrebné dodať, že podľa konštantnej súdnej judikatúry (napríklad rozhodnutie Ústavného súdu SR, sp. zn. III. ÚS 209/2004) súd nemusí v odôvodnení svojho rozhodnutia dať odpovede na úplne všetky otázky (resp. námietky) nastolené účastníkmi konania, ale len na tie, ktoré majú pre vec podstatný význam. Pokiaľ otec namietal, že súd prvej inštancie nevykonal dokazovanie vo vzťahu k ním predloženej emailovej komunikácii rodičov obsahujúcej informácie matky o spôsobe nakladania s bežným výživným určeným pre zabezpečenie potrieb maloletých detí, odvolací súd po oboznámení sa s obsahom spisu a napadnutým rozsudkom uzavrel, že ani daná námietka otca nie je dôvodná. Zo spisu je zrejmé, že pripojené prílohy k návrhu otca boli doručené kolíznemu opatrovníkovi, ktorý k nim nevyslovil žiadne výhrady. Tiež právny zástupca matky žiadal o sprístupnení obsahu spisu a potvrdil, že s predloženými listinami sa oboznámil. Napokon, keďže ide o komunikáciu rodičov, je nepochybné, že matka, ktorá na ňu reagovala, jej obsah poznala. V neposlednom rade námietky otca týkajúce sa obsahu tejto komunikácie, boli aj predmetom ústnych či písomných vyjadrení oboch rodičov, ktorí mali priestor a možnosť na ne reagovať a vyjadriť sa k nim. Postup súdu prvej inštancie odvolací súd vyhodnotil ako správny a týmto postupom nedošlo k porušeniu práva účastníka konania na spravodlivý proces.

34. Na základe uvedeného odvolací súd rozhodnutie súdu prvej inštancie v napadnutom výroku I. a v závislom výroku II. o trovách konania ako vecne a právne správne podľa § 387 ods. 2 CSP potvrdil.

35. Podľa § 52 CMP, žiaden z účastníkov nemá nárok na náhradu trov konania, ak tento zákon neustanovuje inak.

36. Podľa § 53 CMP, v konaní vo veciach určenia rodičovstva a v konaniach vo veciach notárskych úschov môže súd priznať náhradu trov konania účastníkom, ktorí mali vo veci úspech, proti účastníkom, ktorí úspech nemali, ak to možno spravodlivo požadovať.

37. Podľa § 55 CMP, súd môže náhradu trov konania priznať aj vtedy, ak je to s ohľadom na okolnosti prípadu spravodlivé.

38. O trovách odvolacieho konania rozhodol podľa § 52 CMP. V konaniach podľa Civilného mimosporového poriadku je priznanie nároku na náhradu trov konania výnimočné, keď tento procesný predpis normuje všeobecné pravidlo o náhrade trov, že žiaden z účastníkov nemá nárok na náhradu trov konania, ak tento zákon neustanovuje inak. Z daného pravidla existujú v zásade dve výnimky, a to § 53 CMP, ktorý priznáva v taxatívne stanovených prípadoch nárok na náhradu trov konania podľa zásady úspechu za kumulatívneho splnenia podmienky, že to možno spravodlivo požadovať, a § 55 CMP, ak je to s ohľadom na okolnosti prípadu spravodlivé, a to aj mimo konaní vymenovaných v § 53 CMP. Aj v prípade, že by boli splnené podmienky podľa § 53 CMP alebo § 55 CMP, je ponechané na vôľu účastníka, či si takýto nárok na náhradu trov konania uplatní alebo nie. Pokiaľ príde k uplatneniu nároku na náhradu trov konania, je vhodné aj v záujme toho, kto si nárok na náhradu trov konania uplatňuje, odôvodniť, prečo možno nárok na náhradu trov konania spravodlivo požadovať, ak ide o konanie podľa § 53 CMP alebo je to v súlade s ust. § 55 CMP s ohľadom na okolnosti prípadu spravodlivé.

39. V posudzovanej veci návrh na rozhodnutie v otázke trov konania podľa § 55 CMP podala matka v písomnom vyjadrení sa k odvolaniu otca argumentujúc, pričom daný návrh ničím neodôvodnila. Odvolací

súd konštatuje, že otec podaním návrhu na začatie konania v danej veci realizoval svoje základné právo na súdnu ochranu podľa čl. 46 ods.1 Ústavy SR a jeho postup nie je možné v otázke náhrady trov konania vo vzťahu k matke subsumovať pod ust. § 55 CMP. Na základe uvedeného o trovách odvolacieho konania rozhodol odvolací súd podľa § 52 CMP v spojení s § 262 ods.1, § 396 ods.1 CSP.

40. Toto rozhodnutie prijal senát odvolacieho súdu pomerom hlasov 3:0 (§ 2 ods. 1 CMP, § 393 ods. 2 CSP).

Poučenie:

Proti tomuto rozhodnutiu odvolanie nie je prípustné.

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa (§ 419 CSP) v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy (§ 427 ods. 1 CSP).

Dovolateľ musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom (§ 429 ods. 1 CSP).

V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh) (§ 428 CSP).